

Kalonimus Kalman Szapiro

(20.05.1889–03.11.1943)

cadyk, rabin Piaseczna, jeden z rabinów getta warszawskiego, innowacyjny pedagog, znawca i komentator Tory

Urodził się 20 maja 1889 r., najprawdopodobniej w Grodzisku Mazowieckim. Był synem Elimelecha z Grodziska, duchowego przywódcy tamtejszych chasydów. Był uczniem rabina Jerachmiela Moszego Hofszejna z Kozienic. W 1913 r. został wybrany na rabina Piaseczna. Po wybuchu I wojny światowej przeniósł się do Warszawy, gdzie w 1923 założył jedną z największych wyższych szkół talmudycznych dla nieżonatych studentów – chasydzką Daas Mosze.

Wybuch II wojny światowej zastał go w Piasecznie, jednak nie chcąc opuścić swoich uczniów, wrócił do Warszawy. Mieszkał w kamienicy przy ul. Dzielnej 5. Po 16 listopada 1940 r. dom rabina znalazł się w granicach getta. Bardzo szybko stał się schronieniem

dla uchodźców, jak i miejscem nauki i modlitwy. Rabin co tydzień wygłaszał komentarze do Tory, starając się umacniać słuchaczy na duchu. Zorganizowano tam także kosztowną kuchnię dla głodujących.

Wiosną 1943 r. został deportowany do obozu w Trawnikach. Organizacje żydowskie czyniły starania, aby go stamtąd uwolnić, jednak rabin nie skorzystał z szansy na ratunek – wraz z towarzyszami złożyli przysięgę, że bez względu na okoliczności się nie rozdzielą. Rabin Kalonimus Kalman Szapiro został rozstrzelany wraz z innymi więźniami na początku listopada – najprawdopodobniej 3 – podczas akcji „Erntefest” („Dożynki”).

Data publikacji: 2021-08-31

Data wydruku: 2021-11-28 02:30

Źródło: <http://1943.pl/arttykul/kalonimus-kalman-szapiro/>